

vilde have et Forsvar med Traad i, hvad han ikke vil have nu.

Formanden: Det ærede Medlem for Odense Amt's 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Det ærede Medlem vidste, da han anførte mine Udtalelser om et Forsvar med Traad i, at Traaden var: Nedgang i Militærudgifterne og bort med Københavns Befæstning. Han vilde alligevel bruge denne Udtalelse til at bevise, at jeg havde skiftet Standpunkt fra den Gang til nu, og jeg endte dog min Tale i Dag med akkurat de samme Ord: vort Krav er Nedgang i Militærudgifterne, bort med Københavns Befæstning Det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Det er ikke værd at ryste for længe, thi det kan i Forvejen være daarligt nok fat med det, der findes i Hovedet.

Jungersen: Naar jeg i Dag tager Ordet i denne for vort Folk og Fædreland ikke alene store, men overordentlig vigtige Sag, saa gør jeg det i Kraft af Kærlighed til mit Fædreland. Jeg vil, naar jeg staar frem her i Dag og egentlig taler imod det Forslag, som er forelagt af Regeringen, have Lov til at mene om mig selv, at min Kærlighed til Fædrelandet er lige saa stor og lige saa god som nogen som helst andens. Og mine Udtalelser ville netop komme til at kredse om Kærligheden til Fædrelandet.

Spørger jeg: hvad Ære, hvad Lykke, hvad Velsignelse har Danmark hidtil haft af sit Forsvar, af sin Hær, ja, saa tvivler jeg ikke paa, at Hæren har gjort sin Pligt, men det kan være, at det, at vi stoledes for meget paa vor Hær, har været medvirkende til, at vort Forhold overfor Udlandet er blevet plejet paa en Maade, det ikke vilde være blevet plejet paa, dersom vi ikke havde haft Tillid til denne Hær, og en af Hovedgrundene for mig til at være endnu mere imod, at vi fortsatte med Befæstningen af København, er den, at jeg frygter for, at der derved vil skabes en Tillid ikke alene hos de ledende Mænd, men ogsaa ude i Befolkningen, og af denne paavirkes de diplomatiske Forhandlinger udadtil. Det kan ikke være andet, end at det maa være Følgen deraf, og dersom vi tidligere havde set noget anderledes paa Forholdene, end vi den Gang gjorde, kunde det være, at vi ikke havde stolet hverken paa Dannevirke eller Dybbøl. Jeg mindes godt den Gang,

vi stod overfor Dannevirke og skulde forsvare Fædrelandet. Den Mand, der stod i Spidsen for vor Hær, var vist den dygtigste, der overhovedet den Gang kunde sættes paa denne Plads. Hvad fandt han? Han fandt, at han maatte gaa bort fra Dannevirke uden Sværds slag. Hvorledes tog man paa dette i Befolkningen? Ja, man tog mod det paa den Maade, at man tilraabte denne Mand og mange andre: Forræddere mod Danmark! (*Sabroe:* Det var Patrioter!) Det kan være, at det var Patrioter, men jeg tvivler ikke om, at den Mand, der den Gang stod i Spidsen for Hæren, var en saa god Patriot som nogen. Men det førte til, at man afskedigede denne Mand og kaldte ham over til København. Jeg husker endnu, at vor daværende Konge var ovre ved Armeen paa denne Tid og kom tilbage derfra, men det er vist endnu i frisk Minde, at man telegraferede til ham om ikke at komme til København den Dag, da alt var i Oprør.

Saa fik vi Konferencen i London, hvortil de forskellige Magter sendte Repræsentanter, og disse gjorde vist, hvad de kunde, for at hjælpe Danmark ud af den ulykkelige Stilling, som det den Gang var kommet i, idet de foreslog os, at vi skulde tage mod en Grænselinie Tønder—Flensborg. Men hvad sagde vore Diplomater, som var derovre? De sagde: Vi have endnu Dybbøl og Fredericia Fæstninger tilbage, og vi give ikke Afkald paa den Del af Fædrelandet, som ligger Syd for Grænsen Tønder—Flensborg. Der blev sagt om de to Mænd, der repræsenterede Danmark, at de var udmærkede Jurister, men daarlige Diplomater, og selve Stillingen illustrerer det. Saa fortsatte vi Krigen, og vi vide jo alle, hvor Grænsen blev; den blev flyttet op til Kongeaaen, og vore sønderjydske Brødre beklage sig med god Grund over at leve under fremmed Flag.

Jeg siger: Viser Eksemplet os ikke, at vi skulle vogte os for at komme til at stole paa vor Hær, en Hær, som overfor hvilken som helst Magt, der overhovedet kan være Tale om, at vi komme til at staa overfor, intet er. Det er blevet sagt af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at vi skulle værne vor Neutralitet saaledes, at man ikke med en Haandfuld Soldater eller et enkelt Skib kunde løbe ind og overrumple os, og der blev sagt i Gaar af det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov), at vi skulle have vor Flaade saaledes, at en fremmed Magt, der mulig vilde komme hertil, ikke skulde